

СТІННА ГАЗЕТА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН ГЕНЕРАЛ - ГУБЕРНАТОРСТВА



Дикі звірі у людському тілі

Маленьке тіло й голова кількатиного хлопчини проколені безліч разів багнетами. Очі видובані, щоб у них не відзеркалювався образ того, що вони побачили; язик відрізаний, щоб він нікому ніколи не розказав, що в останнє бачили померклі очі та чули порізані вуха... Такого пошмаганого, скатованого, почорнілого трупа хлопчини знайдено в одній українській хаті у Чортківщині на галицькому Поділлі після відвороту большевиків. Де поділась рілля того хлопчини, — чи батьків також звірски повбивано й тіла десь покинено або закопано, чи вивезено їх і запроторено у тундри Соловецькі — невідомо. Залишився лише той замітний свідоцький останніх днів гостини московсько-большевицьких диких звірів у Галичині.

І таких свідків без числа й міри. Іх нараховується вже на багато мільйонів. Мільйони невинного люду звірски повбивано й закатовано за 25 років панування тієї дичі. Ми, українці в Галичині, мали їх у себе лише 21 місяць. У тому часі московсько-жидівські большевики ще не вичерпали всіх своїх штурчок на поярелення та ожебраччя народу, бо вони переводили большевизацію краю ступеневу, лякаючись такого повстання, яке тяглось роками в Україні. Але й за тих 21 місяць вони вже щораз глибше лізли чоботами

І тому ми всі молимося сьогодні до Всевишнього, щоб благословив німецьку зброю у боротьбі з тими сучасними гунами, та присягаємо собі допомогти всіма нашими силами, по всій нашій змозі, щоб раз на завжди прогнати геть марево большевицької загрози!

За згодою Великої Британії і Злучених Держав

МОСКВА ДОМАГАЄТЬСЯ ЕВРОПИ!

Залізна гать німецьких і союзних військ хоронить нас

Московська „Правда“, яка завжди висловлює бажання Сталіна, написала недавно без усяких обиняків, що Совети домагаються „звороту“ всіх колишніх балтійських держав (себто Латвії, Литви й Естонії), Буковини й Бесарабії, „частини середньої Європи“ та „впливів на Балкані“. Но і — очевидно! — всіх тих земель колишньої Польщі, що їх мали до червня 1941. року.

Ті безлічні домагання Советів проголошено в Москві безпосередньо після після того, як у північно-американській пресі появились статті, що — мовляв — Америка й Англія не будуть воювати в обороні тих „малих“ держав і народів Європи, які хотіли би протиставитись Советам. Тому американські часописи „раділи“ європейським країнам і народам „добровільно“ „достосуватися до советської закордонної політики“, іншими словами — радили їм добровільно дозволити себе з'їсти. Американці кажуть просто, що коли всю Європу заберуть Совети, то „буде спокій“, а Америка вірить, що з большевиками зможе також торгувати...

Лондон уже грохи ближче Європи і тому англійці не такі вже скорі згорі подарувати всю Європу Советам, тим більше, що англійський уряд понадавав перед війною „гарантії“ тим різним державам, які тепер запроуде большевикам. Проте Англія також дивиться крізь пальці на імперіалістичні зазіхання Москви. Найчільніші англійські політики, як ось напр. недавній англійський міністр

зброєння і постачання лорд Бівербрук, раз-ураз пишуть на сторінках великої англійської преси, що — мовляв — після війни на європейському суходолі лише дві держави будуть ділитись впливами, а то Велика Британія і Совети і що червоною армією гратиме велику роль у післявоєнній Європі. А тимчасом з приводу 25-тих роковин червоної армії англійці шумно й бучно святкують у себе те большевицьке свято, а сам англійський уряд і найвищі духовники беруть офіційно участь в усіх тих парадах, викликаючи згіршення, стид і обурення в усіх людей у світі, що не затратили ще почуття честі.

Англійські лорди й американські мільйонери дійшли в своїй ненаситній захланності на зиск та в своїй сліпій ненависті до німців, які спротивились тому грабуванню всього світа, — вони дійшли до того, що сьогодні всю Європу запроудють московським большевикам.

Тому всі європейські народи бачать сьогодні, що вони залишені виключно лише самі на себе і на — німецьку збройну силу. Нема іншої сили в усьому світі, нема нікого іншого, на кого вони могли б уповати, на кого могли б рахувати у цій нинішній великій небезпеці, що грозить від дикого большевицького сходу! Англійці й американці славили себе демократами й оборонцями свободи народів — ізраїдили всі ці ідеали та спряглись з найбільшим, із смертельним ворогом вської свободи. Знищити того ворога — це перший наказ самозбереження!

НА СХОДІ ПОЧИНАЄТЬСЯ ВІДЛЕГА!

Про воєнні події на всіх бойових фронтах

Большевики намагалися докінче ще перед приходом весняної відлиги довести до переможного для себе вирішення, себто прорвати або оточити німецький фронт і винищити головне ядро німецької армії. Але це їм не вдалось. Німецький відпір на скороченому фронті стає щораз тугіший, а большевицькі втрати щораз більші. Так напр. лиш в одному дні 16-го лютого тільки на одному малому відтинку перед кубанським мостовим причілком згнуло в одній большевицькій атаці 1500 червоноармійців. Велетенські втрати у людях і зброї мають большевики по всьому фронті, від Азівського моря на півдні, аж по Орел, а потім окремо на північному відтинку — біля Льменського й Ладозького озер та під Ленінградом. Усоди йдуть бої, а всі спроби большевиків прорватись залишилися безуспішними. Ті советські частини, які

над Дінцем, переловлено і оточено та винищено. Від початку цьогорічної зимової офензиви до половини лютого червона армія втратила 1162 повзи (панцерні вози). Лиш за 10 днів, від 11-го до 20-го лютого, знищено на східному фронті 774 советські повзи.

Але, хоч усюди йдуть ще завзяті бої, проте большевицький розмах ослаб і з цієї причини: вмішалась природа! На півдні східного фронту почалась відлега. Падають дощі, ріками сплила крига, земля розмокає а шляхи перетворюються знову у смуги болота. Ясно, що в таких умовах бойова діяльність мусить ослабнути.

Коли говорити про інші бойові фронти, то треба згадати про велику і прикрі несподіванку, якої зазнали американці: у північній Африці, у Тунісі, німецько-італійські війська прогнали їх глибоко в гори Атласу, взяли вже тисячі полонених і багато гармат та іншої воєнної добычі.

Також на морях не припинюється війна. Хоч у цьому місяці шаліють страшні морські бурі, проте німецькі підводні човни знову затопили 32 кораблі, разом містоті 207.000 тон та 3 супровідні воєнні кораблі.

Ось так під кінець зими війна кипить на всіх фронтах.

ред Москвою, щоб видобути на волю 700 католицьких духовників, які тепер перебувають на Соловках вивезених в рр. 1939/41 з балтійських країн (Литви, Латвії й Естонії). Тоді большевики вивезли звідти понад 3.000 духовників, але велика більшість їх не доїхала до Соловків, бо погинула у дорозі.

Ніхто інший, як сам ЧЕРЧІЛЬ, теперішній союзник Сталіна, сказав 20. січня 1940 р. таке



НЕМА ХВИЛИНИ ВІДПОЧИНКУ

Німецькі гренадери використовують коротку перерву у боях, щоб зміцнити свої бойові становища. Спільними силами, один допомагаючи другому, вони обладалають деревами окопи і вкопуються глибше у замерзлу ще землю. Ця світлина зроблена на північному відтинку східного фронту. На ній видно м. і., як німецькі вояки знаменито зодягнені, щоб боротися не лиш з большевиками, але й лютою московською зимою.

„БУТИ В РАБСТВІ У БОЛЬШЕВИЗМУ — ЦЕ ГІРШЕ, ЯК СМЕРТЬ“

РУЗВЕЛТ — ДОСТОЙНИКОМУ МАСОНІВ

На цій світлині бачимо „невеличке, але чесне“ товариство: гурт найчільніших масонів Злучених Держав. Масони це — як відомо — члени тайних міжнародних організацій, які всюди, де їх не викорінено, діють солідарно й підступно, не цураючись ніяких засобів та маючи на увазі не державні й національні, але власні цілі, вищі понад усе. У масонерії віддавна головні впливи здобули собі жида й усі „ліві“. У Злучених Державах масонерія стоїть на послугах банкірів-капіталістів і великих промисловців. Масони збираються у своїх домівах на тайних сходинах із різними дурацькими церемоніями. Президент Рузвельт, один з найбільших багатіїв в Америці, грає в американській масонерії велику роль. Ось бачимо, як він сидить по самій середині, з однаковим масонським фарпушом, як усі інші, та з відзнаками „32-го ступня“. Поруч із ним сидить „великий майстер льожі“ Нового Йорку, Овенс.

„Заслуги“ Рузвельта для масонерії такі великі, що ось недавно на конгресі масонів Середньої Америки надано Рузвельтові титул „добре заслуженого“.



Важне розпорядження:

СОВІСНЕ ВИКОНАННЯ ОBOB'ЯЗКУ В УСІХ ХЛІБОРОБСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ

В Деннику Розпорядків для ГГ. ч. 2, стор. 5 з 1943 р. оголошено розпорядження керівника Головного Відділу Прохарчування і Сільського Господарства в правлінні Генерального Губернаторства в справі загальних обов'язків у рільництві. Постанови цього розпорядження дуже важні для наших хліборобів, а також для кооператив, що ведуть підсобні господарства. Постанови ці такі:

1. Обов'язок оброблення.

—Всі площі, придані до сільськогосподарського чи городничого вжитку, слід дбайливо обробити й упорядити; необхідне до цього підготування слід поробити завчасу.

2. Удержання ровів і доріг.

Рови та водні відпливи треба щорічно по змозі восени перед настанням морозу зовсім вичистити з землі, каміння і рослинних поростів, щоб вода могла без перешкоди відпливати. Вибраний матеріал не вільно залишати нагромаджений на берегах ровів, тільки слід його вживати як компосту, усунувши ринь та каміння.

Польові дороги та дозїли до подвіря треба довести до доброго стану та далі постійно удержувати; слід дбати про те щоб вплив води був урегульований.

3. Піклування над площею ріллі і площею трав.

Забороняється залишати межі між полями. Границі слід зазначити борознами або камінням, палями чи іншими знаками. З цього урегулювання вийняти польові межі, які на стадистім терені стримують змивання ґрунту водою.

Стерні без підсівків треба найпізніше 14 день після жнив сплужкувати чи зарорати та відтак заволочити чи розпушити.

На лугах і пасовиськах треба кертични зрівняти а купи ґною розкидати.

4. Боротьба з бур'янами.

На всіх оброблених рільях, городах та інших ґрунтах слід виполоти бур'яни, оскільки це можливе, без пошкодження рослинного підросту.

На необроблених ґрунті та перелогах як і лугах і пасовиськах, на берегах доріг і ялових землях мусить біжуче скошувати бур'яни перед розвитком насіння.

5. Боротьба з тваринними шкідниками.

Тваринні шкідники як ворони, миші, гусениці, слимаки слід поборювати всіма засобами, які стоять до розпорядження.

6. Добування порохнячки (гумусу).

Тваринний ґній, усунений зі стайні, слід складати в стійки на рівній поверхні, оскільки не вивозиться його просто і не розкидається на ріллі як ґній з глибокої обори. Складове місце слід щонайменше тимчасово захистити перед допливом дощової води або води з таяння. Стійки ґною слід закладати та доглядати за напрямними, які сільський агроном одержує від повітового старости.

7. Дальшейдучі постанови.

Постанови, що виходять поза обов'язки охоплені §§ 2 до 8, залишаються не порушеними цим заповідженням.

8. Відповідальність громад.

Громада відповідає за вивонення обов'язків, приписаних у цьому заповідженні, зокрема за оброблення цілковиті всіх площ придатних для сільського господарства і городництва; це відноситься також до таких площ, яких держіть чи керівники підприємства є відсутні або не в силі їх обробити.

9. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

10. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

11. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

12. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

13. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

14. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

15. Карний припис.

При протидіях цьому заповідженню застосовується земельний карну ординацію з дня 9. грудня 1942 (ВРГГ. стор. 744 — ВРГГ. стор. 754).

